

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacramenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Herbipoli, 1663

Reseratio Trigesima Quarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

ut enim humanarum rerum regimen ab hoc Sacramento longissimè distat, ita nullatenus ab eo pendere debet.

RESERATIO TRIGESIMA
QUARTA.

De

MAGNO MATRIMONII SACRAMENTO.

*Ex senario dierum numero abstractè sumpto ænigmaticè per artem mysticam demonstratur Matrimonium, ex senario autem concretè intellecto, id est, ex ipsa hexameri die sextâ idem demonstratur epidi-
eticè, quâ contractus est, & qua ad ejus essentiam substantialiter requirantur.*

Matrimonium à Matre dicitur, eò quòd mulier
I nu-

Aug 1.
19. con.
tra Fau.
stum c.
26.

Scotus
d. 26.
num.
17.

Scot.
ibid.

nubat, ut mater fiat juxta Au-
gustinum, & quia præcipuus
conjunctionis maris & fœmi-
næ effectus, qui est proles, est
matri ante partum onerosus,
in partu dolorosus, post par-
tum laboriosus, ut matrimo-
nium sit revera quasi *matris o-*
mnium. Tria autem in Matrimo-
nio considerata sunt. Pri-
mò, ipse contractus matrimo-
nialis; qui à Scoto definitur:
Maris & fœminæ mutua trans-
latio corporum suorum pro usu
perpetuo ad procreandam pro-
lem, debite educandam. Secun-
dò, vinculum stabile ex con-
tractu resultans, quod Doctor
subtilis ibidem describit: Vin-
culum indissolubile inter marem
& fœminam ex mutua transla-
tione potestatis corporum suo-
rum

rum ex se invicem facta ad pro-
 creandam prolem, debite edu-
 candam: Seu ut alii: est con-
 junctio maritalis viri & foeminae
 & c. individuum vitæ societatem
 retinens. Quod quidem vin-
 culum est mera denominatio
 extrinseca moralis, à contra-
 ctu, quo legitimæ Personæ
 mutua corpora cum quodam
 dominio sibi mutuò obliga-
 runt, juxta illud Pauli: muli-
 er sui corporis potestatem non
 habet, sed vir; similiter autem
 & vir sui corporis potestatem
 non habet, sed mulier. Ter-
 tiò, Spectanda est copula sub-
 sequens: ad quam vi Matri-
 monii datur petendi potestas,
 & reddendi obligatio, quæ ta-
 men potest per pactum exclu-
 di, & multò magis ipsa actua-

1. ad
 Cor. 7.
 v. 4.

Iis copula potest separari à Ma-
 trimonio, ut ipsa istud nun-
 quam sequatur; ab hac verò
 dicitur Matrimonium con-
 summatum, uti ante copulam
 solùm ratum. Matrimonium,
quò est contractus, ut ad no-
 strum redeamus hexameron,
 ex *senario* dierum numero
 mysteriosè contemplamur,
 contemplare & tu; verunata-
 men bis ænigma legis, si dis-
 cöoperta cöopertè pertransis,
 quin aut pudorem subeas, aut
 Pythagoram ratiocinando
 Doctor Christiane vincas; *se-*
narius, inquit, *genitalis nume-*
rus fecundum subaudio, exem-
 platur *conjugium*: benè dixit,
 qui sine Christo malè vixit;
 benè dixit, quia homo, qui
 nunquam vixit, è *senario* in
 Mundum genitaliter surrexit,

Ricci-
 ard. in
 Simb.
 comm.
 voce
 Sena-
 rius.

apagesis evagatio mentis, non
 stertit qui vigilat, ergo bene
 est, si non ad insipientiam tibi,
 quæ legis, intelligas: Primus
 homo sine masculino & fœmina,
 ut *Adam*: Secundus de mascu-
 lo sine fœmina ut *Eva* de Adâ:
 Tertius de masculino & fœmina,
 ut *Abel* de Adam & Eva conju-
 galiter procreatus: in primo
 principium numeri, 1. bina-
 rius in secundo, 2. ternarius
 in tertio, 3. ergo stant simul
 1. 2. 3. qui sex continent, ne-
 cessum enim est, ut ternarius
 alterum generet ternarium e-
 umq; generando mirâ fœcundi-
 tate in *senarium* se exonerans
 hominẽ progenerat, creat, for-
 marq; Abel tertius homo, cum
 non sit de nullo uti Adam pri-
 mus homo, neque de uno solo

uti Eva, nequit reduci ad *dici*
de nullo vel *uno solo* sed ad *dici*
versus duo, ternarium in filio
complementia, ternarium vero in
 Abele completum, atque in
 seipsum ductum reductum ab
 Abele in sui referendo princi-
 pia (1. 2. 3. 3. 2. 1.) *senarium*
 et torqueri qui ex paribus vi &
 virtute ternarii circulares ha-
 bet radices, est manifestum,
 autumo proinde, quod, nisi
 fungo hebetior sis, videas, qui
 ternarius parallelè in se redi-
 ens hominem filium mediante
senario à Patre & Matre con-
 jugaliter natum indigitet &
 designet, quod altiori penicil-
 ló Divinus Noster Hexamero-

Gen. 1.
 v. 26. graphus depingit dicens: *Fa-*
ciamus Nos Archetypus Divi-
 narum Personarum Ternari-
 us,

us, alterum ternarium, scilicet hominem ad imaginem & similitudinem nostram: & creavit Deus Trinus & Unus hominem ad imaginem suam, ad imaginem Dei Unius & Trini, verè alterum ternarium creavit illud; masculinum ternarium primum, & feminam ternarium alterum, creavit eos, unde senarius (in quo foecundum & perfectum relucet conjugium,) genitalis resultat numerus, sed haecenus de ænigmate senarii, quare ænigma desero, ad Moysen redeo: *Ad e verò*, inquit, *non inveniebatur similis. Immit- sit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumq; obdormisset, tulit unam de costis ejus, & replevit carnem pro ea. Et edificavit Dominus Deus costam, quam*

Gen. 1.
à versu
20. ad
25.

tulerat de Adam in mulierem:
 Et adduxit eam ad Adam. Di-
 xitq; Adam: hoc nunc os ex ossi-
 bus meis, Et caro de carne mea,
 hac vocabitur virago, quoniam
 de viro sumpta est. Quamobrem
 relinquet homo Patrem suum &
 matrem, Et adhaerebit uxori
 sue: Et erunt duo in carne una.
 Ecce manifestum fit, matris-
 monium ut officium & substi-
 dium naturæ, referendum ad
 Deum Auctorem, quæ immē-
 diatè est Auctor naturæ, ita, ut
 cōveniat hominibus ex natura
 rei, supposità solùm maris &
 fœminæ creatione indepen-
 dente ab alia voluntate, aut
 ordinatione superaddita, quò
 ad contrahendi facultatem in
 natione officii naturæ ad ne-
 cessitatem propagandi speci-
 em

em humanam, sic de facto
Gen. secundò, mutuo inter se
 consensu matrimonium cele-
 brarunt inspirati ac supra na-
 turam elevati à Spritu S. non
 quò ad procreationis humanæ
 officium in substantia!, sed
 quò ad modum & executio-
 nem benè ordinatam, indissol-
 ubilitatem &c. *Juxta id: hoc*
nunc os ossibus meis, & caro
de carne mea: quam obrem relin-
quet homo Patrē suū & matrē
& adharebit uxori sue. Pro-
 pter divinam hanc Dei legi na-
 turæ superadditam volunta-
 tem, quam Protoplastes mirò
 plenus enthusiasmo eructat,
 Matrimonii contractus est
 mutuus, liber maris & fœminæ
 consensus, ex quo matrimo-
 niale vinculum sive matrimo-

Gen. 16.

v. 23.

24.

ibid.

Carp-
zovius.

nium pro statu permanenti,
 ultrò citroq; oritur; De con-
 sensu parentum frustra fatiga-
 tur Carpzovius hoc tempore,
 quo scripsit sua Consistorialia,
 scilicet anno 1655. quia licet
 antiquitus ad Matrimonii va-
 lorem fuerit requisitus, uti
 colligitur ex Cap. *aliter* 30.
 q. 5. hodie non requiri mani-
 festum est ex juribus recentio-
 ribus ut cap. *sufficiat* 27. q. 2.
sufficiat, secundum leges, solus
eorum consensus, de quorum
conjunctionibus agitur. Qui
consensus, si in nuptiis solus for-
te defuerit, cætera omnia etiam
cum ipso cõitu celebrata frustan-
tur. & Trident. sess. 24. cap. 1.
de Reform. Eos S. Synodus a-
nathemate damnat, qui falso
affirmant matrimonia à filiis
fami-

*familias, sine consensu parentum
 contracta, irrita esse, & paren-
 tes ea rata, vel irrita facere pos-
 se. Imò licet reverentia de-
 bita Parentibus & constitutio
 Philippi IV. anni 1623. jure
 successionis, donationis &c.
 privans Minores 25. annis,
 matrimoniū contrahentes sine
 consensu Parentum, suadeat
 ab illis consilium petendū, nō
 sequi tamen, si prudentius oc-
 curratur, nullū est peccatum.
 Consensus conditionatus cō-
 ditione ex natura rei notabili-
 ter intrinseca, ut consentio, si
 consentias, si sis fœmina, imò
 etiam ex juris dispositione (si
 in juris sensu sistatur) v. g. se
 non sis consanguinea, si impe-
 dimentum canonicum non
 sublit &c, non suspendit ma-*

trimonium; conditionatus autem
 conditione extrinseca de
 futuro contingenti, matri-
 monium suspendit ad condi-
 tionis eventum: secus condi-
 tionatus de praterito, presentis
 aut futuro necessario; con-
 ditio impossibilis & de re tur-
 pi quando dubitatur, an sint se-
 riô vel jocô adjectæ, pro *non*
adjectis habetur. Sponsus si-
 ve sponsa limitans consensum
 suum, nolendo contrahere
 nisi cum oppositione proprie-
 tatum ipsi inseparabilium nul-
 liter contrahit, omnis quippe
 intentio efficax contraria ma-
 trimonii bonis (quæ sunt
 perpetuitas, proles & fidelitas
 secundum radicalem obliga-
 tionem accepta) ex conse-
 quenti contractum substantia-
 liter

liter evertit. Contractus
 conditione positâ sine no-
 vo consensu validus est, et-
 iam si, metu justô incussô ce-
 lebratus esset, *justô*, dico, nam
 metus injustè incussus, haud
 secus ac cöactio vel physica
 necessitas jure divinô valo-
 rem pessundat, & nequaquam
 convalescit per sequentem co-
 pulam, nisi fiat affectu conju-
 gali & liberè alterò in jugi
 consensu perseverante. Quan-
 do consensus internus defuit,
 sive ob illius internam fictio-
 nem, sive ob retractationem,
 sive ob cöactionem, certum
 est adhiberi debere novum
 & liberum consensum, sine
 quo essentia Matrimonii non
 consistit, ac proinde, si utrin-
 que defuerit, debet utrimque
 suppleri; quando defectus fuit

ex parte unius tantum, sufficit, quod ex parte hujus compleatur, cum non requiratur simultas physica utriusque consensus, neque fit ab altero pro tempore tantum praesenti, sed & pro futuro cum perseverantia in finem, donec revocetur. Porro de consensus libertate lege summarium & referat: seq.

RESERATIO TRIGESIMA QUINTA.

Tantum ad contractum matrimonialem Deus & Ecclesia requirit deliberationem, ac consensus discussionem, ut non immediatè mas & foemina ad matrimonium transeant, sed per sponsalia, ut ordinarium contractus matrimonialis praeambulum, id primò sibi promittant; quare hic agitur de